

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 10
van **STEVE VANDENBERGHE**
datum: 28 september 2016

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Plastic flessen en blikken in scholen - Verbod

Zwerfvuil is voor veel mensen een enorme bron van ergernis. Het heeft een grote impact op ons leefmilieu, op de leefkwaliteit in onze straten en onze landschappen. Plastic flessen en blikken vormen een groot aandeel van het zwerfvuil. Minister Schauvliege onderzoekt momenteel de invoering van statiegeld op plastic flessen en blik.

De Universiteit Antwerpen heeft ook beslist om de plastic waterflesjes te bannen. De studentenrestaurants verkopen de flesjes niet meer. In de plaats daarvan komen er drinkfonteinnetjes en UAntwerpen drinkbussen.

Plasticvervuiling en zwerfvuil in het algemeen moet net zoals de CO2 problematiek en de klimaatopwarming, dringend aangepakt worden - ook in Vlaanderen - indien we de toekomst van onze planeet willen vrijwaren.

Overweegt de minister ook de andere scholen (universiteiten, hogescholen, secundaire en lagere scholen) te motiveren en sensibiliseren om, in kader van de aanpak van plasticvervuiling en zwerfvuil, het voorbeeld van UAntwerpen te volgen? Indien ja, op welke manier? Indien nee, waarom niet?

ANTWOORD

op vraag nr. 10 van 28 september 2016

van **STEVE VANDENBERGHE**

Ik onderschrijf de noodzaak om te werken aan de preventie van zwerfvuil. De actie van de UA Antwerpen is dan ook een goed voorbeeld van wat een school of hogeronderwijsinstelling kan bereiken inzake een concrete problematiek. Het zou echter jammer zijn dit niet in een breder kader te bekijken, waarbij afvalpreventie een onderdeel is van milieubewust gedrag of wordt behandeld als een duurzaamheidsvraagstuk.

In het basis- en secundair onderwijs is het dat wat we op het oog hebben met de vakoverschrijdende eindtermen rond 'Omgeving en Duurzame ontwikkeling' U kan die eindtermen raadplegen via de volgende link:

<http://www.ond.vlaanderen.be/curriculum/secundair-onderwijs/vakoverschrijdend/context4.htm>

Maar eindtermen dienen ook in de praktijk te worden omgezet. De motiverende en stimulerende rol inzake afvalpreventie en correct sorteren zit voornamelijk bij de schoolleiding. Die kan, best in samenspraak met leerlingen en leerkrachten, de regels bepalen over wat mag en kan op school. Hier kunnen bijvoorbeeld afspraken gemaakt worden rond het correct gebruik van vuilnisbakken en afvalscheiding of het al dan niet meebrengen van plastic flesjes. Vaak worden die afspraken ook verankerd in het schoolreglement.

Er zijn ook heel wat organisaties die expertise hebben in milieuzorg of afvalpreventie en die scholen in de ontwikkeling van een schoolbeleid hieromtrent ondersteunen. Voor het leerplichtonderwijs neemt MOS (Milieuzorg op school) een bijzondere plaats in.

Als concrete actie zet MOS bijvoorbeeld in op het sensibiliseren en motiveren van scholen om hun aankoopbeleid voor maaltijden en dranken aan te passen, om op die manier afval te voorkomen. Heel wat scholen hebben dan ook al drankkartons, blikjes en plastic verpakkingen verbannen, al dan niet als onderdeel van het MOS-programma.

Daarnaast zet MOS meer en meer in op de intrinsieke motivatie van leerlingen, waarbij duurzaamheidsvraagstukken en onderzoekend leren centraal staan. Voor afvalpreventie wordt dan aandacht besteed aan vragen zoals:

- waar komt afval vandaan?
- Welke afvalfracties vinden we terug bij het zwerfvuil in en rond de school?
- Welke effecten heeft het aankoopbeleid van de school op afval?
- Wat kunnen we zelf bijdragen?

Leerlingenbetrokkenheid is dus een belangrijke pijler. Het zet jongeren aan tot een kritische opstelling, het maken van duurzame keuzes en gedragsverandering. Een thema als afvalpreventie leent zich dan ook uitstekend om in de leerlingenraad en ouderaad te bespreken. Kinderen en jongeren zijn vaak ook een katalysator om thuis (bij ouders, broers en zussen) of in hun leefomgeving (bij vrienden,...) gedragsveranderingen teweeg te brengen. Door de verschillende participatiekanalen in te zetten kan dat proces nog worden versneld.

In het hoger onderwijs loopt het Ecocampusprogramma. Het ondersteunt de hogescholen en universiteiten om duurzame ontwikkeling te hanteren als een kompas dat mee richting geeft aan hun activiteiten. Via experimenten, tools en opleidingen bouwen docenten, onderzoekers en studenten kennis en ervaring op rond duurzaamheidsvraagstukken zoals de afvalproblematiek. Op die manier groeien bij studenten de competenties om bewust milieuvriendelijke keuzes te maken en consequent daarnaar te handelen.